

Bei, som i Diebliffet synes at føre til et muligt Resultat af Tødsfagen, og jeg kan ikke se, at det kan nytte Noget, i alt Fald fra vor Side at fremme Forhandlingen yderligere, naar Flertallet ikke herved tilkjendegiver sin Hensigt til at søge en Forstaaelse. Hvem der i saa Henseende bærer Ansvar for, at en Forstaaelse ikke kommer i Stand, behøver jeg ikke at udtale mig om. (Stemmer: Nei, nei!) Jeg tror, at dersom ærede Medlemmer blot vilde betragte denne Sag ganske paa samme Maade som tilsvarende Forhandlinger i det private Forretningsliv, vilde vi naae til fuldkommen Enighed i Opfattelse. Dersom man vil tænke sig — for at tage et ganske simpelt Exempel — at to Mænd i længere Tid have ført Forhandlinger med hinanden om Salget af en Eiendom, og at Sælgeren stadig har forlangt 50,000 Kr., medens Kjøberen kun har villet byde 40,000 Kr., og at Kjøberen derpaa, efter at disse Forhandlinger have været førte uden Resultat i lang Tid, en skøn Dag kommer op til Sælgeren og siger: Lad os nu faae en Ende paa disse Forhandlinger; jeg vil give 35,000 Kr., saa tror jeg, at Sælgeren fornuftigvis ikke kan opfatte dette paa anden Maade end som en utvethdig Tilkjendegivelse af, at Kjøberen ønsker Forhandlingerne afbrudte.

Juel: Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) bebrejdede mig, at jeg har bragt Politikk ind i denne Sag, medens man ellers havde søgt at holde Politikken udenfor Sagen. Det har langtraaet været min Mening. Jeg har blot lige overfor det ærede Mindretals stærke Udtryk i Betænkningen, som tydede paa, at det var en Velfærds-sag for Landet at faae Traktaten vedtaget, anvist den efter min Mening eneste mulige Bei, nemlig derved, at Sagen blev gjort til et Kabinetsspørgsmaal, det vil sige paa sin Vis, ikke paa sædvanlig Maade, men abnormt ligesom alt Andet. Den ærede sidste Taler udtalte, at hvad jeg havde anført for at bekræfte, at vort Land ikke var svagt, netop viste, at det var det. Den ærede Taler tager fuldstændig fejl. Al, hvad han anførte, viser, at Landet er blevet lille — desværre — efterhaanden; men at vi navnlig i finantsiel Henseende — hvorpaa det jo her kommer an — er et meget stærkt Land, vil vist den ærede Taler ikke bestride. Det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) tog jo Fortrydelse over, at jeg havde brugt det Billede om ærede Medlemmer her i Salen, som danne Flertallet, og som altsaa maa antages at være de, der skulle tage Sæde paa Taburetten, naar dette Ministerium viger, at

disse Mænd saa at sige have villet skjære Overet af Koen, medens de dog selv behøve Mælken, naar de kom til Magten. Det ærede Medlem talte noget om, at det var meget bedre at lade Kalven die Koen og lade Kalven blive til et stort kraftigt Hoved. Det ærede Medlem maa ikke være meget Landmand, naar han ikke veed, at det anses for at være den uforstandigste Maade, hvorpaa man kan anvende en Ko, at lade Kalven die den. Det veed sikkert Alle. Det er kun meget rige Folk, der som en Slags Sport experimentere paa denne Maade for at holde Kacerne gode. Men hvad skulle vi desuden med disse Hoveder? Vi have slet ikke nogen Brug for dem, vi have kun Brug for Koen og dens Mælkeevne. Koenes Mælkeevne kan man ganske vist svække ved efterhaanden at golde den, det er jo egentlig det, de Herrer ville gjøre, men golder man en Ko, ophæver man ikke dens Mælkeevne, man golder en Ko, naar man vil forberede den til Slagtning, naar man vil fede den til Slagtning, men det er vel ikke det ærede Medlems Mening, at det skal være Opgaven med vor Statsstyrelse.

Berg: Det ærede Medlem for Rjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) har misforstaaet mig paa et Punkt, hvor jeg ønsker at gjøre en Bemærkning. Det ærede Medlem gik ud fra, at jeg var imod Nybygninger og Erhvervelse af Jernbaner, men det er ikke min Mening, langtfra! Det, jeg var imod, var, at vi skulde erhverve dem eller bygge dem for det løbende Mars Indtægter paa den Maade, jeg paaviste, og min Mening var, at vi kun skulde paatage os, naar vi byggede eller erhvervede Baner, at skyde den Sum til til Forrentning og passende Afdrag, som der manglede i Udbyttet af den paagældende Bane. Naar derfor det ærede Medlem mente, at jeg vilde være med til at standse Jernbaneudviklingen, er det heller ikke Tilfældet. Jeg har i min Rækkelse over Fremtiden opført 500,000 Kr. aarlig som Bidrag til Forrentning og Afdrag paa nye Baner, og det ærede Medlem vil indrømme mig, at derfor vil der kunne bygges ikke Lidet. Naar vi se ud over Landet og se, hvilket System der der maa blive gennemført med Amtsbaner og Statsbaner, viser det sig, at der maa tilskydes ocsentligere Beløb fra Statskassen til private Baner end hidtil. Naar vi give 500,000 Kr. aarlig til Forrentning og Afdrag i de første ti Aar, vil det ærede Medlem se, at det, beregnet som en Rente af 4½ pCt., svarer til en Kapital af 11 Mill. Kr. Den Misforstaaelse vil jeg altsaa gjerne have klareret, fordi jeg anser det for ønskeligt, at vi fortsatte udviklingen af